

متن پرسش

سلام استاد وقتتون بخیر. بنده چند وقتی هست نه حال معنوی دارم نه حوصله اینکه سخنرانی ها رو گوش بدم. نزدیک یکسال درحال مراقبه بودم، حال خوش معنوی داشتم، مدام مراقب اعمالم بودم، قلبم رقیق شده بود، به هردری زدم که استادی خدا سر راهم قرارب ده نشد که نشد، منم رفته رفته دلسرد شدم، شیطان البته که بیکارنبود مدام درگوشم می گفت اگه خدا دوستت داشت، اگه بهت مشتاق بود اینجوری ولت نمی کرد، منم خیلی مشتاق بودم بالاخره با وجود محدودیت هایی که برای ما خانمها هست خدا هم باید هوای ما رو می داشت رفته رفته نماز شبام ترک شد، مستحباتم رها شد، واجبات رو هم شاید از سر تکلیف انجام میدم، خیلی اوضاع بدی هست، دلم برای سابق خودم تنگ شده، با چه زحمتی جلوی نفسم می ایستادم و مقابله می کردم اما استاد من هنوز نور خدا رو تو قلبم حس می کنم که سوسو میزنه، اما کسی نیست روشنش کنه تنها موندم خواهش می کنم راهنمایی کنید از این بلاتکلیفی نجات پیدا کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که در جواب سؤال شماره ۴۰۵۵۶ عرض شد این تقدیر زمانه است برای حضوری بیشتر، ماورای محدودیت ها و محرومیت های عادی، بلکه حضور در جهان گشوده و گسترده خودتان که باید در آن حاضر شوید. موفق باشید